Ol duktas la yuna proskriptito a lukto kontre ushero!

SONNY TABOR
SUR LA NIVOZA VOYO
da WARD M. STEVENS

Unesme publisita 2 februaro 1935
en la jurnalo *Wild West Weekly.*

The Oxford Rationalist
56 Albany Street
Oxford, NY 13830 USA
(607) 843-2636
brian.eric.drake@gmail.com

SONNY TABOR
SUR LA NIVOZA VOYO

DA WARD M. STEVENS
(PAUL S. POWERS)
AUTORO DI "LA KRISTNASKALA ORO DI KINDO VOLFO", EDC.

TRADUKITA DA BRIAN E. DRAKE

CHAPITRO I.

SUPEO POR L'USHERO.

KOMODA en sua komfortoza shirmivo ek pino-branchi, "Sonny" Tabor senpeligis e preparis la du kunikli quin il taposdimeze kaptabis e kontente askoltis la kansono dil extera ventego.

L'unesma pezoza nivo di vintro frapeskis l'alta regiono di nord-Arizona. Lore esis sub la glaciigo-grado ed omnaminute plukoldeskis. Kelka floki ja flugis quale blank abeli ne la severa griza cielo, ed ante noktesko la sturmo tote furios.

Sonny alimentis per kelka branchi sua faireto ed esforcis rimemorar ke la hela, sunoza dezerto esas nur kelka dii adsude—regiono ube l'uceli kantas e la flori florifas. Nur cent e kinadek milii fore, cirkume!

Ne semblis esar posibla ke somero povas chanjar a bitra vintro per tante mikra disto.

Acensante de la valo dil Salo-rivero, il pasabis de una mondo aden altra.

Il ne voluntante livabis sud-Arizona. Armizita bando de oficiri igis ta loko kelke *tro* varma por ilu, ed il eskapabis li nur per la maxim streta spaco.

Nam Sonny Tabor—quankam ilu ne aspektis quale danjerozulo—esis proskriptito e fuganto. Mortinta o vivanta, ilu esis "demandata" da omna ushero en la Teritorio.

Esis premio de sisamil dolari por ilu, e la pendo-kordo vartis ilu ye la Fino dil Voyo. Il esforcis ajornar la Fino dil Voyo tam longe kam posible!

La proskriptito ne semblis tro anxioza. Il mem gaye siflis dum preparar sua supeo. To ne esis nova stando por ilu. Sonny Tabor ne evis plu multe kam duadek yari, ma il fugabis de pos sua yuneso, sempre un salto avan la persequanti.

Hike en la sovajeyo, la sturmo pluproximeskante, il sentis su esar tam sekura e tam libera kam dum ula tempo en sua vivo. Ilua nura enemiki lore esis la koldeso e la nivo, ed en la shirmo di sua "wickiup" [wigwamo], il deziris ridar ye L'Oldulo Vintro.

Balde la kunikli siseskis en la stana lado qua servis kom padelo. Lore il pozis bidono de aquo sur du stoni, e kande ol bolieteskis, il ektiris sako de teo-folii mixita kun sukro. La sako esis apene plu granda kam tabako-sako.

Il preferabus kafeo, ma il voyajis sen bagaji, e mem ico esis luxo. L'aromo di la teo mixesis kun la krakema doro di la pini ed augmentis ilua ja akut apetito.

"Me opinionas ke ni povas tolerar ol, ka ne, Fardo, mea kara? Povus esar multe plu mala, yes ya."

Il vidis Fardo, ilua fidema, makulizita kavaleto, tra la kreviseturi inter la pino-branchi. La kavalo stacis proxim la maxim varma latero di la shirmivo ed olua briletanta pelo nigre e blanke makulizita esis nivizita.

Fardo anke semblis sat kontenta pri la lora stando. L'animalo brametis ye la sono dil voco di Sonny.

Esis nulo suspektinda o stranja en la vesti dil proskriptito, ecepte forsan ke il portas du pafili e base weris oli. Li esis un-ago, blue stala Colt-i, kushita en pistoluyi facita por rapida ektiro, ed esis de .45-kalibro. Il portis la kugli por oli en du larja, krucumita zoni.

Il urjis sua kampeyo-faireto e de tempo a tempo turnis al fritata karno, askoltis la stridado e jemado dil alta supra pini.

"Esos tre, tre kolda canokte," il murmuris.

Subite la proskriptito staceskis tam rekte kam posible en la mikra shirmivo. Sono venabis ad ilu, plu laute kam la jemo dil vento, ed il restis tense, okuli ed oreli alerta. Ilua akute flaranta kavaleto anke anxioze movabis e levis sua kapo.

De ula loko en la sempre plu obskura tenebreso, kavalkanto pluproximeskis. Lore, plu klare Sonny audis la matida bato dil hufi di kavalo.

Sonny ne expektis vizitanti. Nek deziris li. Segun ilua savo, il esas adminime duadek milii de irga homala lojeyo, e semblis stranja ke irgu voyajez dum tala nokto.

Tamen, esis nulo facinda. Il ja vidis la kavalkanto venar proxime, audis lua klamo:

"Hola!"

La proskriptito rapide parregardis la nekonocato qua proximeskas a la shirmivo. Tra la vorticanta nivo-floki, Sonny videtis altstatura, magra homo evanta cirkume quaradek yari, sidanta sur granda nigra kavalo. Lu weris mantelo ek mutono-pelo e Colt ligita exter olu, e Winchester fusilo pozesis ye la selo.

Sonny suafoye salutis, koncia pri la fakto ke la nov-venanto esas tam interesata da ilu kam ilu ipsa esas pri la nov-venanto.

La viro havis longa, magra vizajo, l'infra parto preske celita da densa bruna labio-barbo. Sonny ne rimemoris vidir plu akuta o plu penetranta paro de okuli. Li havis la koloro di polisita stalo.

"Perdita, ka ne, yunulo?" lu tandem dicis per amikala voco.

Pos longe regardante la proskriptito, il laxeskis. En Sonny Tabor esis ulo charmanta, preske pueratra. Il aspektis mem plu yuna kam ilua yari, ed en la fluktuanta lumo dil kampeyo-fairo, ilua vizajo semblis tre inocenta e milda.

La blua okuli di Sonny esis kandida e sincera, e kande il ridetis—ed il lore kelke ridetis—l'anciena cikatro de kuglo en ilua vango aspektis quale foseto.

"Ne perdita—nur voyajas, e haltas por la nokto," Sonny respondis.

"Kelke kolda lito-sulo, ka ne, filio?"

"Nu, me preferas squatar ube me esas kam ube tu esas," Sonny ridetante dicis.

La kavalkanto kune frapis sua dike gantizita manui, kurvigis sua shultri, e konsentante subridis.

"Me serchas quar viri," lu dicis, e duris deskriptar lia kavali ed equipaji. "Ka tu vidis li hodie? Li forsan separis su, ma me opinionas ke li kune kavalkas."

La proskriptito negis per kapsigno. "Tu es l'unesma homo quan me vidis dum la tota dio," il sat vere dicis.

"Vidante la brilo di tua fairo, me opinionis ke me trovabus li—me ecitesis," dicis la nekonocato. "Komprenez, ta friponi pri qui me parolas spoliis la banko en Flagstaff hiere. Me es ushero Pat Timlin, di Kokonino Stat-distrikto."

La rideto di Sonny Tabor ne chanjis, ma la pulso di ilua kordio ya chanjis! Per semblante sensucia movo, ilua dextra manuo falis adinfre, la pinti di ilua fingri frolis la ledro di ilua larja getro e haltante apud la kurva kroso di ilua .45.

Ma il ne esforcis ektirar olu. L'ushero semblis sensuspekta e pronta forirar. Fakte, Timlin ya ireskis, levis un manuo por adiar. Lu haltis, tamen, e turnis sua kavalo.

"Nu, yunulo, to quon tu koquas, irge quo ol es, tre bone odoras," lu dicis.

"Es kuniklo," dicis la proskriptito. "Ka tu volas manjar?" il polite invitis.

“Nu, yes, me ya volas, danko!” l’oficiro kordiale dicis. “Ne manjis de pos dejuno, e mea ventro forte plendas.”

Timlin ligis sua kavalo, plurafoye fulis sua pedi por rekuperar la sango-fluo, pose insinuis su tra la bas aperturo dil improvizita shirmivo di Sonny.

“Tre komoda interne, kindo,” lu grunis.

Sonny tirabis la rebordo di sua kremea Stetson-chapelego kelke plu infre til sua okuli ed adsupre turnabis la kolumo di sua blue e blanke quadrizita kamizo, por ke la grando parto di ilua vizajo esez celita. Esis sat klara kauzo por to, nam la nivo siflis tra la kreviseturi inter la pino-branchi.

L’ushero havis longa gambi, e lu troplenigis la mikra wickiup. Lu mustis tordar su por evitar la fairo, ed amba lojanti esis konstriktata. Konstruktante la refujeyo, Sonny ne projetabis por gasto—certe ne tala gasto!

Se la proskriptito esis nervoza, il ne montris lo, ma procedis preparar la supeo. Ol esis preske parkoquita, e l’odoro di la fumifanta karno tentis. Il blotisis super la fairo e facis finala turno.

“Ka tu serchas laboro hike, filio?” questionis l’ushero.

“Yes, sioro. Qua posiblaji?”

"Ne tro multa dum ca sezono," Timlin dicis. "Ne hike—ne til printempo. Tu esabus plu fortunoza infre en la suda lando."

La proskriptito ne palpebragis.

"Pro quo tu supozas ke me venis de ibe?" il lente dicis.

"Tu vestizesas tre lejere por l'altajo, puero," respondis l'oficiro. "Tu es tre fora de irga loko—ka tu savas lo? Es plu kam quaradek milii de Flagstaff. Pro quo tu livis Tucson? O ka Phoenix?"

"Wickenburg," dicis Sonny.

Il ne povis saveskar per la vizajo di Timlin. La dika labio-barbo celis l'expresuro di lua boko, e la griz okuli sempre same semblis.

"Ka tu laboris ibe?" lu questionis la proskriptito.

"Me laboras irga loke posible," nelaute dicis Sonny. "Me opinionas ke la kuniklo nun es pronta, ushero. Servez tu ipsa."

La tenera karno esis delicioza, e l'ushero manjis per hungreg apetito. Sonny same hungris, ed il ne volis ke irgo jenez sua repasto. To esis kelke stranja situaciono—servante supeo por autoritatozo.

Timlin desmetabis sua ganti, ed apertabis sua dika mantelo, e Sonny videtis sis-puntizita stelo di ushero an la suba kamizo.

Dum manjar, l'oficiro parolis inter mastikar.

"Ta friponi qui spoliis la banko en Flag," lu dicis, "ya es quar de la maxim mala mortiganti qui venis a ca lando. Li furtis maskizita. Pafis l'employato e la kasisto til morto e forkavalkis kun okamil dolari papera. Me quik organizis bando armizita e persequis, ma ne vidis mea viri de pos dimezo. Li ne povis rajuntar me," lu pluse dicis severe.

Sonny Tabor havis sua opiniono—tre respektoza opiniono—pri oficiro qua sole persequas quar pafisti.

"Me esperas ke tu kaptez ta viri, ushero," il dicis.

"Me ne dicas ke me facos lo, ma me ne falios pro ne esforcar," dicis Timlin. "Ca sturmo multe favorigos li. Nur askoltez ta vento!"

Lu levis sua kapo, palpebragis kande nivo-nubo, quale farino, flugis aden la wickiup. Extere omno esis mujanta obskureso. La vento, per granda klami, furioze luktis kun la pini, esforcis tordar oli de la radiki.

"Hike ni es supra la maro de un milio e duimo, ed ol ya tre koldeskos ante matino," l'ushero grunis. "Hmm, ta teo esis tre

saporoza, filio. Se tu havus kelka pluo disponebla, me ne refuzus—”

“Se ni pardrinkas ol, me facile facos plu multa,” dicis Sonny.

Pro ke il sidis maxim proxime a la fairo, il sorgeme levis la vaporifanta bidono de la varmega zi per sua du manui, extensis ol vers ushero Timlin. L’oficiro extensis manuo, e lore—

La kordio dil proskriptito grande saltis. Il faligis la bidono, plaudis varmega teo adsur la sulo ed aden la fairo.

Esabis akuta klikto kande ulo harda e kolda encirkligis amba karpi—manoto!

“Esez tranquila,” lente dicis l’ushero. “Ne esis bona faligar ta bona teo. Tu es mea kaptito, Tabor, do restez kalma. Tu es arestita.

CHAPITRO II.

PLU FORTA KAM L'AUTORITATOZI.

DUM tota duimo di minuto, la proskriptito regardegis sua manotizita manui, astonata e perplexa. Pro miskonceptar l'inteligenteso dil ushero, il perdabis omno. E tante facile!

"Nu, tu vinkas," il tandem dicis. "Tu ya dupigis me."

"Me es sat bona pokero-pleanto," ridante konfesis Timlin. "Tu supozis ke me ne konocas tu, ka ne? Nu, me rikonocis tu preske del komenco. Kande me komisesis, du yari ante nun, tua tota deskripturo es klovetagita super la skribtablo dil olima ushero. Ol es ankore ibe. Me memore savas ol, kerlo. Me nultempe expektis, tamen, ke *me* esus ta qua duktus tu a la kordo dil pendigisto. Tu es longe tarda, Tabor."

"Me povus tre facile mortigir tu kande tu kavalkis a me e dicis qua tu es," Sonny nelaute dicis. "Tua dika ganti——"

"Ka yes? Me ne es certa," severe replikis l'ushero, "ganti o nula ganti. Me spektis tu, e se tu movabus me duktus tu mortinta a Flagstaff, vice to quo me nun intencas. Turnez tu, Tabor—tu ne plus bezonos ta pafili."

La proskriptito obediante, l'ushero ektiris amba .45-i del pistoluyi, kurioze exploris oli. Lua propra pafilo esis en lua gremio.

"Sat bela fumaganti," lu subridis de dop la densa labio-barbo. "Oli esos bona suveniri, me opinionas, ma—oli iras."

Lu jetis li amba adextere aden l'obskureso.

"Nun dicez a me, ube es tua kamaradi, Tabor," lu dicis.

"Me ne komprenas——"

"Tu es bona mentianto, ma to ne nun helpos tu," Timlin konsilis. "Tu esis un de la quar qui spoliis ed ocidis hiere en Flag. Me ne havas stumpo-kapo, no. Qua esis l'altra tri?"

"Me parolas vere," la proskriptito paciente dicis. "Me ne esis proxim a Flagstaff, e me nultempe esis kun bando dum mea tota vivo."

“Nu, se tu ne parolos, to es *bueno* segun me,” Timlin dicis kun levo di shultri. “Me povus faciligar tua voyo, ma segun tua volo.”

Lu traserchis Sonny, ma trovis nulo ecepte kelka arjenta moneto-peci.

“Do un del altra homi havas ol, ka ne?” lu murmuris. “Me opinionas ke vi omna konkordis renkontrar plu tarde en ula loko e partigar l’okamil. Nu, me havas *tu,* omnakaze, e me preferas havar tu kam irga proskriptito en la Sud-westo. Es tre granda premio por tu, anke, me kredas. Me ne volas chanjar la temo, ma qua de ta du bankisti tu faligis? O ka tu mortigis li amba?”

Sonny Tabor paleskis sub sua brunigita pelo, e pose la koloro hastis aden ilua vangi. Ilua blua okuli varme flagris.

“Me savas nulo pri la spolio!” il iracoze dicis. “Me es proskriptito, ushero, ma me ne es bandito, e pri ocidar irgu——”

“Tu mortigis multi dum tua vivo, Tabor.”

“Yes, me mustis mortigar—por salvar mea propra vivo, ed ulfoye por protektar altri,” Sonny nelaute dicis. “Ma se me esus ocidero, Timlin, me certe adjuntabus tu a mea kolekturo ante nun.”

"E tu ya facabus lo, se tu esabus kurajoza," l'ushero simple dicis. "Nu, ni pleis hike sat longe. Ni irez. Me e tu quik ireskas a Flagstaff."

Sonny astonate regardis lu. "Quo? Canokte—tra ca nivo-sturmo?"

"Yes, ni irez."

"Ni ne sucesos. Ni esus fortunoza irar dek milii." La proskriptito levis sua shultri. "Ma tu es la chefo, me supozas."

"Tu savas ke me esas!"

L'ushero pozis la restajo dil lenii adsur la flami, e la fairo tante feroce kreskis ke la wickiup incendiesis. Lore Timlin pulsis Sonny adextere.

"To donos multa lumo por ke me videz to quon me facas," lu grunis. "Stacez ibe til ke me selizas tua kavalo."

Mem se Sonny ne esabus kaptita, l'ushero tre desfacile selizabus la kavalo, nam se esis kavalo por nur un viro, Fardo esis ta animalo. Destranquile snortante, la makulizita kavalo tandem permisis ke Timlin pozez la selo e li tandem esis pronta irar.

La flamifanta wickiup lumizis koshmaratra ceno di tordant arbori e fluganta nivo. La vento venis del nordo e suflegis. La noktala kavalko ne esos

agreabla, certe, ma Sonny esis tro stuporata e deskurajigita por multe suciar pri lo. Il ne multe plu longe vivos, omnakaze.

En Flagstaff, il esos pendigita, mem se il montris su inocenta pri la banko-spolio. La kondamno a morto semblante esos balde facita.

"Bonvole, ushero," il dicis, "mea ganti es en mea hancho-posho."

Timlin gantizis ilu. Lore lu prenis sua kordo e nodigis ol cirkum la tayo dil proskriptito por ke la nodi esis dop ilu.

"Ol esos tre obskura," lu severe dicis, "e me ne volas perdar tu, yunulo."

Timlin riskis nulo. Malgre su, Sonny admiris la persistegema rezolvo e sorgemeso dil ushero.

Il esis kurioza, tamen, ka l'ushero ne esis fola pro incendiar la shirmivo dop li. Lu facile povabus retenar sua kaptito ibe til jornesko o til ke la sturmo finis.

Negracioze uzante sua manotizita manui, Sonny acensis adsur la selo dum ke Timlin desligis sua granda nigra kavalo ed acensis. Lu kurtigis la kordo til ke esis nur du metri inter la du kavali, lore kun sua tranita kaptito, avancis aden la furio di la sturmo.

Pos livir la flami dil fairo, li povis vidar nulo. Adminime Sonny tote ne savis adube

li iras. Glaciatra buleti, frostigita tam harde kam sablo-grani, pikis ilua vizajo ed okuli, blindigis ilu.

La vento semblis prenar la respiro ek ilua pulmoni, malgre la protekto donata da la pini. Ol kriis en ilua okuli kom demonatra voci. Per sua manotizita manui il tiris sua "madras" adsur l'infra parto di sua vizajo, e pos to sucesis plu bone irar.

Il esis kurioza, quale l'ushero, irge quante lu konocas ta lando, savas adube irar. On vidis nula orientizili en ta furiant obskureso, e l'una direciono semblis sama kam l'altra.

"Me opinionas, ke to es lua problemo, ne la mea," Sonny murmuris, e regretoze pensis pri sua komoda kampeyeto ube il projetabis repozar dum la sturmo. "Me es indiferenta, ka ni atingas Flagstaff ka ne."

Semblis neposibla ke la vento povus plu forte suflar, ma ol plu forte suflis. La nivo cesis falar, ma ol pulsesis aden profunda e danjeroz amasi.

Anke plukoldeskis—perforante kolda segun Sonny, qua kustumis esar en la sunoza dezerti di la bordo-lando. La kolda stalo dil manoto koldigis ilua karpi quale glacio-rimeni.

“Me joyas ke me povis supear, omnakaze,” la proskriptito pensis. “Me es kurioza, quale l’ushero prizis mea koquarto.”

Fato ya pleabis kruela joko por ilu, ma esis vana plendar pri mala chanco. La futuro semblis mala, ma forsan esos posiblajo ante ke la lincho-kordo falez cirkum ilua kolo.

Kande l’oportunajo arivis, il volis esar pronta profitar de olu. Pro to il igis la sango fluar tra ilua membri tam bone kam la manoto permisis.

Esis nur sat multa lumo por ke il videz la neklara formi dil ushero e lua kavalo. Timlin evidente savas sua voyo, nam lu persisteme avaniris tra la foresto, e presorge igis ke la kordo esez tensita inter lu ipsa e la kaptito.

Lore li livis la alta foresto e venis adsur alta tablo-lando, nuda de arbori ecepte hike ed ibe esis grupi de aplastita cedri. La nivo-sturmo hike mem plue furiis, suflis nivo sisar trans la frostigita sulo quale bitra cindri.

La vento jetis la nivo del altaji, tranis ol de la somiti, e vorticis ol en nubi trans la plana lando. Ol esis la maxim mala sturmo

experiencata da la proskriptito. Il esis astonata—stuporata.

Lore Sonny preske falis de sua selo. L'ushero *ya* falis. Lua granda kavalo falabis aden nivo-plenigita krevisuro. Fardo, probable instintale avertita, subite haltis, la kordo sukusite tensis, e la makulizita kavalo preske falis a la genui. La proskriptito sizis la selo-korno per sua manotizita manui por evitar falar super la kapo dil kavalo.

En nivo til la tayo, l'ushero shancelante staceskis, la revolvero tenita en lua gantizita manuo. Sonny audis lua klamo mi-dronita dal vento-frapi.

"Esforcez nulo, Tabor. Me ankore havas tu, e me——"

Sonny ne pensis pri esforcar eskapar. La situaciono ne povus esar plu desoportuna. E se il sucesus eskapar, adube il irus? Il perdesis, e la koldeso esis terorinda. Morto reptis sur la tablo-lando tanokte, e ton il savis.

"Mea kavalo—lu ruptis la gambo," klamis l'oficiro pos longa pauzo.

Red flagro ruptis l'obskureso, e resonanta pafsono informis Sonny ke Timlin pafabis sua kripligita kavalo. Pose il vidis ke l'ushero tiras su ek la profunda krevisuro

per la kordo. Lu klamante venis adapud Sonny.

"Tua kavalo mustos portar du, Tabor! Me acensos addop tu. Restez ferme."

Anhelante, lu hisis su adsur la dorso di Fardo, lore tranchis la kordo qua ligabis la du kavali.

"Me timis ke ni mortos, kindo," l'ushero anhelis. "Til nun, me esis certa ke me savas ube ni esas. Ni devis atingir la Rampala Paseyo longatempe ante nun. La vento evidente chanjis e dupigis me. Me ne savas nia loko. Ni perdesas."

Esis ulo plu forta kam l'autoritatozi, e to esis Naturo ipsa. Li esis en la manui di destino. Ne plus esis distingo inter li. Proskriptito ed ushero amba afrontis preske certa morto.

CHAPITRO III.

TRA-LUKTAR.

SEGUN l'ushero, en duadek milii esis nula homala lojeyo—adminime quan lu konocas. Lia maxim bona chanco semblis esar retroirar a la foresto, ube li povus konstruktar shirmivo, o facar fairo. Ma per qua direciono? Li ya esforcis irar, ma dum plu kam un horo li voyajis sur la sama, ne-interruptita tablo-lando. Nula orientizili esis videbla.

Tandem Sonny permisis ke Fardo irez segunvole, esperis ke ulamaniere la fidem animalo trovez la justa voyo. L'ushero evidente domajesis per la falo, nam lu semblis stuporata e konfuzigita.

"Se lo maxim mal eventus," lu murmuris, "ni esforcez exkavar en niv-amaso, Tabor."

Ma la proskriptito savis ke esas tro kolda por facar lo. Anke esis nula plusa niv-

amasi. La vasta, senshirma tablo-lando esabis skrapata da la furianta bentego. La hufi di Fardi maxim ofte kliktis an nuda roki.

L'oreli di Sonny esis frostita, ilua manui e vizajo esis sensenta.

"Komencas semblar ke tu ne havos la plezuro pendigar me, ushero," il severe dicis.

Sonny Tabor nultempe oblivius la mizero di ta senfina nokto. Nur la sukusado di ilua kavalo igis ke il vigilez e luktez. Stranja dormemeso, ne desagreabla, tandem preske vinkis ilu. Il semblis vagar aden sonjo, la vento kantante mortiganta lulkanto. Preske irinte——

Subite il koncieskis, forsukusis sua mortiganta letargio. Il ne plus sentis la pezo dil korpo dil ushero an sua dorso. Timlin falabis a la tero.

"Haltez, Fardo!"

Il desfacile apertis sua okuli, nam la cilii esas kune frostigita. Neklare il vidis obskura makulo an la nivoza sulo. Ol esis Timlin, sternita.

"Acensez, ushero," Sonny klamis tra rigida labii. "Tu tro balde cedas tu."

"Lasez me—me fatigesas," feble dicis Timlin. "Forirez."

L'ushero probable tro estimabis sua forteso. Lu mankis la vigoro di Sonny Tabor. La proskriptito kustumabis su ad omna sorto de privaco. Il pure vivis, ed ilua yuneso e duriveso lore suportis ilu.

Yen, l'oportunajo venabis por salvar il del ushero por sempre. Il nur bezonus pikar Fardo per sua sporni, livar Timlin a morto, e sole riskar eskapo de la sturmo.

Facar lo anke esus ulmaniere justifikata. Timlin reprezentis ilua bitra enemiko—l'autoritatozi. Ol esus su-prezervo. Fardo forsan povus portar un kavalkanto a sekureso, ma on ne darfas expektar ke la kurajoz animalo vinkez portante du.

Sonny Tabor ne kulpis pri la situaciono. L'ushero ipsa venigabis ta desfortuno a su per sua temerareso.

Sonny rigide decensis ed inklinis su super Timlin.

"Me volas la klefo—la klefo a ca manoto, homo," lu klamis por esar audita super la mujo dil vento.

"Nul—klefo," murmuris l'ushero.

La vorti semblis incitar lu, nam lu desfacile ektiris sua pafilo ed esforcis levar olu.

"Ni amba mortos, Tabor! Tu ne darfas eskapar——"

La proskriptito sizis la Colt ek lua manuo e pozis ol aden un de sua propra pistoluyi.

"Me ne livos tu—me esforcas helpar tu, ka tu ne komprenas?" Sonny kriis. "Me povas plue helpar se tu klefapertas ca manoto. En qua posho es la klefo?"

"Me ne havas la klefo," Timlin jemis.

"Quon tu volas dicar?"

"Klefo—es en mea kontoro en Flag," l'ushero defiante dicis. "Kande me manotizas homo, la manoto *restas* til ke lu atingez la karcero."

Komplikajo! To pludesfaciligis la laboro dil proskriptito. Il kelke dansis por forigar la rigideso de sua korpo, frapis sua sensentigita e manotizita manui kelkafoye an sua kruri, lore inklinis su super Timlin por levar lu.

"Me salvos tu malgre tu, ushero," il gaye dicis.

"Mortiganto! Damnita bandito!" babilis Timlin, dementa e rulante sua kapo del una flanko al altra pro deliro. "Lasez me—dormar."

Pozante la longa korpo di la mi-koncia ushero adsur la dorso di la makulizita kavalo ne esis facila tasko, ne mem se Sonny havabis libera manui. Tamen, il tandem sucesis e ligis Timlin a la selo per

kordo por lu ne itere falez. Pose il acensis ed urjis Fardo adavane aden la sturmo.

La teno livar l'ushero a morto nultempe enirabis la mento di Sonny.

"Ni irez, Fardo," il murmuris. "Ni irez—ulaloke."

Irg ordinara kavalo mortabus hori ante lore. Ma quale la mastro, la tenue muskuloza kavaleto esabis hardigita da multa desfacila e danjeroza voyi, ed olua muskuli similesis hardigita stalo. Prenante la morso per la denti, la kavalo itere avancis, tam senfatigebla kam mashino.

Plusa bitra horo pasis. Timlin lore esis tote senkoncia, e lua kapo pendis an una shultro, groteske saltetadis. La koldeso tenis lu—lu ne tro longe duros.

E Sonny savis ke su ipsa standos ne plu bone se li ne trovos refujeyo de la sturmo ante triadek minuti. La vento poniardagis ilu, ed il luktis por ne enirar la dormo de qua on ne vekos.

"Mem se ni atingus la foresto," il pensis, "me ne povus konstruktar——"

Lore Fardo turnis su adsinistre, plurapideskis per ultima vigoro. Sonny strenis por regardar, ma komence vidis nulo.

Cedra brancho frapis il del obskureso. Il inklinis la kapo, ed altra branchi frapis dum ke la makulizita kavalo plunjis aden densa kopso.

Subite Fardo haltis—direte apud la muro di dometo ek lenii!

CHAPITRO IV.

CELO-LOKO DI FURTISTI.

KANDE Sonny decensis de la kavalo, ilua sensenta gambi krulis, ed il falas a sua genui adsur la nivizita tero. Plura minuti pasis ante ke il povis igar ke la muskuli obediez. Li ne tro frue atingabis shirmivo.

Il ne ja povis bone vidar la dometo, ecepte ke ol esis obskura e semblis abandonita. Il tandem sucesis trovar la pordo, e per multa desfacileso levis la senkoncia korpo di Timlin de la dorso di Fardo.

"Kad irgu asistas?" la proskriptito klamis plu laute kam la kriachi di la frostiganta vento.

Nulu respondis, mem pos plurafoye pedfrapir la pordo. Ol esis klefklozita, e komence rezistis ilua esforci, ma pos frapar

ol kelkafoye per la shultro, ol cedis kun melankolioza bumpo ed adinterne ocilis.

Sonny entranis l'ushero, pose klozis la pordo. Planko-sulo esis sub la pedi—nur ton il povis tatempe dicernar pri la dometo.

La chambro esis tre kolda—evidente nula fairo ibe facesis dum la dio—ma kompare al mordanta vento extere, ol esis paradizo.

Il tandem sucesis pozar sua manotizita manui aden posho e trovis alumeto. Il sorgeme acendis olu, shirmis ol tam bone kam posible per sua fingri, ed alte tenis olu.

La dometacho havis nur un chambro, moblizita per liteti an un muro. Quankam la chambro odoris de desfresha tabako, ol semblante ne esis okupata adminime dum plura dii.

La planko-sulo esis pelmele kovrata da anciena lud-karti, sigareto-stumpi, e vakua wiskio-boteleti. Lacerita e sordida kovrili esis sur la liteti; esis kelka ruptita sidili e tablo makulizita per kandelo-graso.

Un del unesma kozi vidita da la proskriptito esis lanterno havanta fendata lampo-kameno. Il prenis ito, sukusis olu, e trovis ke ol kontenis poka oleo. Il nehabile acendis la mecho. Nun li adminime havis lumo.

Ma to quo joyigis Sonny esis vidar ronda furnelo ek fertolo e grand amaso de lenii an un muro. Il quik laboreskis e balde juis krakanta fairo.

Lore il atencis Timlin. L'ushero esis senkoncia e feble respiris. Lua vizajo esis palega. Sonny tandem sucesis levar lu aden la liteto maxim for la furnelo. Il savis ke oportas ne varmigar la mi-frostigita homo tro rapide.

Il laboris pri frotar la membri di Timlin tam briske kam posible. L'autoritatozulo kelke movetis, jemis, ma lua okuli restis klozita.

"Lu rikoncieskos sat balde. Me iros sorgar Fardo."

Se il ne trovus altra shirmivo por la fidema makulizita kavalo, il duktus olu aden la dometo, irge quale la posedanti di la dometo opinionas. Direte an la dometo, tamen, esis varma hangareto.

Il exploris ol per la lanterno, pose enduktis Fardo. Il joyis vidar tri o quar saki de frumento ibe konservata.

"Nun tu manjos, Fardo mea karo," la proskriptito subridis. "Kredez me, tu meritas ol. Me abominas pensar pri ube me nun esus sen tua kavalo-raciono e kavalo-kurajo. *Beunas noches, caballo!*"

Livante Fardo manjar la meritita supeo—o dejuno—Sonny retroiris a la dometacho. La stando di Timlin ne multe chanjabis, ma sat forta pulso rivenabis a lua karpi, e pos poka tempo la Kokonino-ushero rikoncieskos.

“Ha, se me povus desmetar ca manoto—” Sonny murmuris.

La furnelo varmeskis til redeso, e kande la proskriptito klozis la aero-truo, la chambro diveneskis komfortoza. Pos varmigar su, il sorgeme exploris la dometacho, avida trovar ulo por desmetar la manoto.

Il ne longatempe serchis ante decidar ke il hazarde trovabis la chefa domo di bando de banditi, bov-furtisti, e probable homi plu mala.

Multa kozi pozesis sub la liteti—spoliaji, evidente, de raptado. Il vidis sep nova Winchester-fusili, la vendo-bilieti ankore an oli. Esis multa buxi de municioni ed altra provizuri, ed amasigita en angulo esis multa peli, la brulmarko tranchita ek singla pelo—to multe parolis.

Traserhcante, il mem trovis sigaro-buxo preske plena de arjenta Mexikiana moneto-peci—*peso*-i e *mi-peso*-i—valorante cirkume

sisadek dolari. Il pulsis to itere adube ol trovesis.

Plu valoroza kam irgo altra—segun ilu—esis limilo. Il plunjis l'akuta extremajo adinter du lenii dil muro, pozis l'altra extremajo an ilua pektoro, e laboreskis pri la manoto.

Fortunoze, ol esis ekmoda manoto, sorto quan il bone konocis, ed il atencis la seruro. Ta laboro bezonis multa tempo, tamen, ed ilua brakii doloris e jornesko venis ante ke la stala manoto tandem tinkletis e falis a la pavimento.

"Plu bone," il murmuris, ed extensis sua fatigita muskuli. "Ma nun quo?" Il kurioze regardis Rimlin. "Eventi esas drola," il ridetis. "Me hike responsiva pri ushero!"

Il regardis tra l'unika fenestreto, spektis la cielo paleskar e grizeskar. Lore esis sat lumoze por ke il videz proxima kozi, ed il vidis ke la dometacho cirkondesis da densa kopso. Ol esis tante bone celita ke nur miraklo igis ke li hazarde trovez olu.

Ye jornesko, la vento febleskis. La sturmo finis e la cielo klareskis. Un de la maxim kolda notko experiencata en nord-Arizona finis.

Subite la proskriptito rigideskis, salte de la fenestro. Quar kavalkanti aparabis. Li

venis direte vers la dometacho, kavalkis per sufidema galopeto, quale homi venante adheme.

Sonny rapide exploris la pafilo dil ushero, pozis ol en sua revolveruyo, ed inklinis su adsuper Timlin. L'oficiro restis senkoncia. La proskriptito hastoze forprenis lua insigno e faligis ol aden sua propra kamizo-posho. Se la nov-venanti esas tala homi quala il supozis, ta arjenta stelo devas restar nevidita.

Selo-ledro stridis extere. Sonny havis poka tempo por turnar su ante ke la pordo adinterne ocilis.

"Nu, me dicas——" anhelis basa voco.

"Qua per Deo——" venis koro de altri, e la perkutili di pafili akute kliktis.

CHAPITRO V.

PIROTEKNI!

LA HOMI qui bruske eniris la dometo esis quar de la maxim maligne aspektanta viri quin Sonny rimemoris vidir. L'unesma viro, qua semblis esar la chefo di la quaro, semblis radiar feroca ledeso.

Lu esis granda raptisto havanta ruptita nazo, mikra red okuli, e quadratra mandibulo buldogatra. Buklagata super lua nivizita mantelo esis du .45-revolveri havanta ivora krosi.

L'altra tri ne esis plu luranta. Unu havis desordinata nigra barbo qua celis lua vizajo infre de la vango-osi. Altru havis salianta denti e pintoza vizajo quale vizelo. La quaresma viro klaudikis e portis karabino en sua mitenizita manuo.

"Bona matino, kavalieri!" agreable salutis Sonny Tabor.

Uli de la nov-venanti havis pafili en lia manui, ma vidante la ridetanta yunulo weranta quadratizita kamizo, li astonate taceme stacis. La viro havanta vizelatra vizajo klozis la pordo.

"Quon tu facas hike, kindo?" severe questionis la chefo.

"Perdesis en la sturmo, mea amiko e me," Sonny lente dicis. "Ka co esas tua domo?"

"Yes—ed ol ne es hotelo," dicis la raptisto havanta ruptita nazo per rauka voco.

Lua red okuli semblis traprobar Sonny. Lua respirado acensis kom vapor-nubo cirkum lua kapo dum ke lu stacis proxim la pordo, cirkonspekte spektante la yuna proskriptito.

"Nur es *muchacho,* Van," dicis la barbizita viro, e lu avancis vers la furnelo e skrapis la glacio ek lua desordinata barbo.

"Nu, ma qua es ta altra kerlo?" grunis la chefo, regardegante l'ushero, qua ankore jacis senkoncie sur un de la liteti. "Ca du homi forsan es del armizita bando! Qua tu es, kindo?" lu questionis Sonny.

"Nur bov-gardisto, chomanta nun," la proskriptito lente dicis.

"E ca altru?"

"Lu anke chomas—nun," Sonny murmuris.

La chefo semblis satisfacata, quankam iracema pro trovir nekonocati en lua chefa domo. Lu venis al altri apud la furnelo, fulis sua botizita pedi e varmigis sua manui.

La quar kunparolis nelaute. La regardi sendita vers Sonny esis tote neamikala.

"Kande tu partigos, Van?" la proskriptito audis un de li dicar, ma la homo havanta ruptita nazo negis per kapsigno e gestis por taceso.

La fripono havanta vizelatra vizajo susuris dum kelka minuti aden lua orelo, ed itere regardis Sonny e Timlin e solene afirmis per kapsigno.

"Tu e la maladulo mustas forirar," lu rauke dicis.

"Me ne povas movar lu nun," Sonny dicis, "ma tam balde kam lu es kapabla——"

La labio di la chefo tordesis, revelis lineo de pintizita, tabako-makulizita denti.

"Me facas bonajo por permisar ke tu irez, kindo," lu mokante dicis. "Vi devas hastar ante ke me pensas altre e——"

"He!" interruptis la klaudikanta viro. "Quo es to?" Lu blotisis e prenis ulo de la pavimento.

La kordio di Sonny saltis. Il obliviabis celar la ruptita manoto!

La brovi di la chefo dil bando kuntiresis pro la manoto. Lu turnis su por regardegar Sonny per sua inflamat okuleti.

"O tu o tua amiko es autoritatozo," lu grunachis, lua granda manui falis a la krosi di la revolveri. "Qua de vi——"

"Es sat facila deskovrar," dicis la viro havanta salianta denti. "Ta manoto es ruptita, e komprenende l'oldulo sur la liteto ne weris oli. Se es autoritatoza hike, ne es ta kindo."

"Kindo, ka tu weris ta manoto?" la bandito-chefo questionis.

"Me weris ol." Sonny rapide pensis e kalme konfirmis per kapsigno.

"E ta altru es oficiro, ka ne?"

"Ka me sorgus lu, se lu esus?" Sonny respondis, la voco ferma.

La homo havanta ruptita nazo rulis sigareto sen cesar regardar la vizajo dil proskriptito.

"No, ecepte ke tu es tota folo, tu ne facus lo," lu konfesis. "Ka tu fugis, *muchacho?*"

"Yes ya."

"Nu, ni anke," dicis la chefo, e levis sua shultri. "Pro to ni volas esar prudenta. Tu es nova a ta ludo, me supozas, ma ne ni. Forsan tu audis pri me—me es Van Aldean,

e me es sat bone konocata en Utah. Ilti es mea homi," lu grunis, e donis la nomi.

La fripono havanta ratatra vizajo e salianta denti nomizesis "Flagro" Curtland; la klaudikanta homo esis Jake Thaddus; e la barbizulo esis "Barbo" McGaul.

"Se tu deziras restar kun ni, kindo, ni forsan povas sendar bona *dinero* a tu," dicis Van Aldean. "Ni ne es avaruli. Ni jus finis laboro per qua ni ganis quanto de pekunio."

Sonny facile imaginis quo esis ta "laboro." Il ne dubitis, ke ta harda pafisti esas la banditi qui spoliabis ed ocidabis en Flagstaff.

"Tu devas naracar tua historio a ni, kindo," grunis Curtland. "Pro quo tu e tua *companero* kavalkis tra la sturmo hiere nokte?"

"Ni perdis la voyo, nur to," Sonny lente dicis.

"Hu!" snortis Barbo McGaul. "Quale ni savas ke lu vere parolas, Van? Me ne prizas la situaciono. Me nultempe vidis l'ushero di Kokonino, ma ta kerlo sur la liteto ya similesas lua deskripturo. Me traserchos lua poshi por forsan trovar letri o paperi qua revelos qua——"

Lu pazis vers Timlin, ma la voco di Sonny Tabor akute sonis:

"Restez for lu!"

La maligna vizajo di Van Aldean obskureskis. "Ho, do lu es oficiro, ka ne, kindo?"

"Se yes, lu ne es en tala stando por domajar vi," dicis Sonny. "Lasez lu repozar!"

Li regardegis Sonny dum longa tempo, astonate regardis la yuna *muchacho* qua audacis imperar li. Lore Van Aldean mokante ridetachis. Lua karnoza sinistra manuo restis apud la kroso di sua Colt.

"Me ne savas, ka ta oficiro fingas dormar, ma me ya savas *ico*," lu oglachis, "lu nultempe vekos! Me nun havas kuglo portanta lua nomo! Me——"

Sonny Tabor pozis sua dorso an la muro. Il kelkete ridetis, ma nur per la labii. Ilua blu okuli similesis glacio-peceti, e la kuglo-cikatro en ilua vango ne similesis foseto.

"Me mortigos l'unesma homo qua facas mala movo!" ilua voco krakis.

"Tu facos—*quo?*" anhelis Van Alden, e lu retroe inklinis sua kapo ed explozis per rido-bramo. L'altri anke ridis.

To quon Sonny dicabis evidente esis tre drola por li. Ol esis brava fanfarono—li opinionis—por senexperienca yunulo.

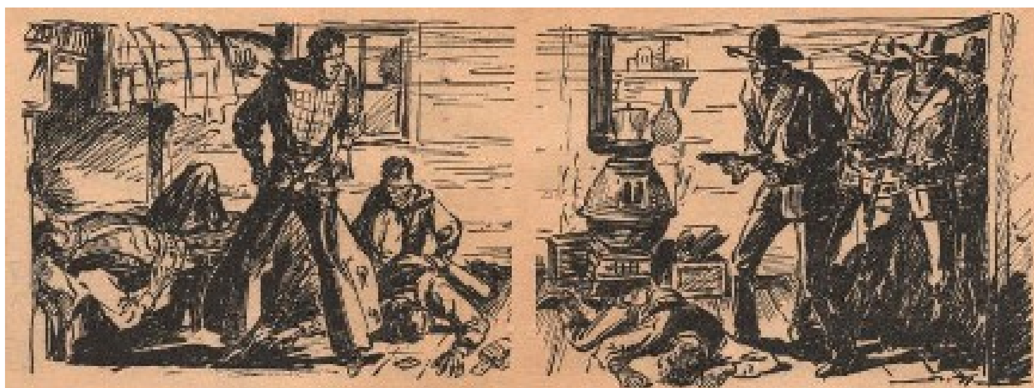
La rideto di Sonny anke dupigis li. Il ne movabis vers la .45 trusita en la revolveruyo an ilua dextra kruro.

"Nu, *muchacho,*" dicis Barbo kun senhumuroza ridetacho. "Me supozas ke ni indulgos tu, e konsentas a tua impero."

"Ka yes?" Sonny lente dicis.

"Yes! Ni permisos ke tu mortez kun tua oficir-amiko!"

E la manuo di Barbo McGaul sendesis vers sua Colt en la revolveruyo!

CHAPITRO VI.

KANDE L'USHERO VEKIS.

LA BARBIZITA danjerozulo esis rapida, ma ne sat rapida—por vivar! Per movo tro rapidega por esar vidita dal okulo, Sonny ektiris e pafis! La flagro de fairo e fumo venis ante ke la pafilo di McGaul esis ek la ledro.

La volant ocidero mortigesis preske instantale. La bramo dil .45 di Sonny dronis lua agonio-kriacho kande la kuglo perforis lua dika korpo e plunjis aden la lenio-muro dop lu.

Dum la tempo di mi-respiro, l'altra tri perplexe hezitis, astonata ke un sekundo di Eterneso povas chanjar ca ridetanta, pueratra *muchacho* aden mortiganta lukto-mashino. Ma dum ke la kadavro di McGaul *tump*-is al pavimento, l'altri agis!

“Faligez ta yunulo!” klamis Van Aldean, ektirante sua du Colt-i.

Mem tatempe li ne komprenis ke li esas koram la maxim mortigiva pafisto en la tota Sud-westo. Sufidema ke li povas quik mortigar Sonny, li blasfemis e pafadis.

Br-r-r-anng! Bang! Br-r-rong! Instantale la dometacho esis plena de pale blua pulvero-fumo—fumo fulminata da flagrante rubandi de flami.

L’explozi kreis kontinua bramado, surdiganta tempesto qua tremigis la domo del pavimento al plafono.

E tra la fumo Sonny movis e saltis, base blotistante, ilua sputanta .45 tenita infre la hancho, la bluigita fusil-tubo inklinata adsupre. Il adlatere pazis, pafis, itere pafis!

Curtland, la homo havanta salianta denti, faligis sua pafilo e falis a sua genui, la vizelatra vizajo blanka e tordita. Un del kugli di Sonny perforabis lua shultro.

La klaudikanta danjerozulo—Jake Thaddus—pafeskis sua karabino sen pozar ol a sua shultro. La paf-disto esis tante kurta ke l’unesma pafo brulis la kolo di Sonny per pulvero-grani, quankam la kuglo preterzumis il per milimetri.

Thaddus nultempe itere pafis. Lu spasmatre abasis e levis la charjo-levero, e

dum ke lua fingro tensis an la destensilo, Sonny sendis kuglo aden lua kapo. La fumifanta karabino kliktis an la pavimento e Thaddus, kun obskure blua cirklo super la sinistra okulo, sequis olu.

Saminstante, Van Aldean pafis rekte ye la kordio di Sonny—tro proxime por faliar.

La kontakto jirigis Sonny e frapis il ad un genuo. La respiro livis ilua korpo quale se il frapesas da tampilo.

"Me frapis tu!" grunachis Van Aldean.

Ma lu astonesis, pro ke la .45 di Sonny itere flagris, la kuglo frolis la flanko di lua mandibulo. La danjerozulo retropafis, pro hasto faliis per un metro.

"Qua per la diablo tu *esas?"* lu aboyetis.

"Mea nomo es Tabor," dicis Sonny, e kun klamo Van Aldean saltis vers la pordo, frapis ol e trapasis. To esabis sato por lu! Lu ja audabis ta nomo!

Quankam Sonny povabus pafar lua dorso, il permisis ke lu forkurez. Il shancelante staceskis, esforcis respirar. La sinistra parto di ilua pektoro esis sensenta, quale frapita da martelo.

Tre sorgeme il pozis sua fingri aden la kamizo-posho ed ektiris l'insigno di ushero Pat Timlin. La stelo, preske tote deformata,

esis varmega. Ol deturnabis la kuglo di Van Aldean.

"Me nultempe expektis ke un de olti donez fortuno a me, ma ol ya facis lo hodie," Sonny murmuris dum regardegar olu.

Timante ke l'ushero esabis pafita da misiranta kuglo, il inklinis su super Timlin. L'oficiro esis sen domajo, ankore senkoncia. Lu kelkete movis, e jemis, ma lua okuli restis ferme klozita.

Flagro Curtland, la vundita fripono, blasfemis e tordis su sur la planko-sulo proxim la furnelo. Pro prudenteso, Sonny pedfrapis lua pafilo for lua manui.

Lore il ekiris kun sitelo, plenigis ol per nivo, e fuzigis ol an la fairo, pensante ke il rikonciigos Timlin per balnar lua vizajo.

Sonny jus rivenabis kun la sitelo, e pasabis vers l'ushero, kande pedfrapo apertis la pordo kun *tump*-o. Vizitanti! La proskriptito jiris—un instanto tro tarde.

"Levez la manui, kerlo!" bramis imperema voco.

Sonny hezitis nur dum kurt instanto, lore obediis. Esis nulo altra posibla. Sis viri nelaute glitabis a la dometacho, e li vinkis.

Il konjektis qua li esas, precipue pos ke du de li kuris vers l'ushero.

"Se Timlin, e lu es vundita!" un de li kriis.

"Ho Deo!" kriis altru. "Quo eventis hike? Ol es bucheyo!"

Astonata krii venis del altri regardante la du vundita homi e la vundita homo sur la planko-sulo dil dometacho.

"Omnu asistas! dicis granda viro dum rapide desarmizar Sonny Tabor.

"Yes, ni havas omna quar, semblas," viro havanta pendanta griza labiobarbo afirmis per kapsigno. "Esis kombato hike, certe. Ka l'ushero es vundita?"

"Ne semblas esar markizo sur lu."

Vireto weranta stale-bordizita binoklo pazis proxime a Sonny Tabor.

"Nu, quon tu dicas, yunulo?" lu questionis.

"Ka vi es l'armizita bando de Flagstaff?" Sonny questionis.

Il aspektis kalme, ma ilua kordio submersesis sub desespero. Esar tale kaptita, pos tante multa danjero, tristigas.

"Ni ya es!" kurte dicis la binoklizita viro. "Do ne esforcez negar ke tu es un de la quar banditi qui raptis de mea banko, du dii ante nun."

"Me ya negas lo," la proskriptito kelke fatigite dicis. "Ta tri fripono sur la

pavimento savas pri ol, me opinionas, ma me——"

"Quar viri spoliis la banko—ne tri," kurte dicis la Flagstaff-bankero. "Tu es la quaresma."

"La quaresma kerlo jus eskapis de hike. Ka tu ni vidis lu, sioro?" Sonny kriis. "Ne es tro tarda nun, se tu volas chasar lu."

"Nula ganso-chaso, danko," la bandano kolde dicis. "Tu es la quaresma viro. Quon tu facis? Ka disputis pro la partigo di la spoliajo? Omnakaze——"

"L'ushero rikoncieskas, homi," anuncis un del altri. "Nun ni balde saveskos to quo eventis."

Lu pozabis flakono de wiskio an la labii di Timlin, e la stimulanta liquoro rikolorigis la magra vizajo dil oficiro. Lu plurafoye tusis ed esforcis rekte sideskar sur la liteto.

"Quo eventis, ushero?" li questionis. "Quale tu venis adhike?"

Timlin bezonis kin o dek minuti por uzar sua voco, e kande lu tandem paroleskis, lu povis dicar nulo por explikar la situaciono. Lu stuporate regardis Sonny, la bando, itere la proskriptito.

"Me—me ne savas, quale me venis adhike," lu feble murmuris. "Mea lasta

memorajo—la sturmo—me—— Quante longe me tale standis?”

“Du hori,” Sonny nelaute dicis, “forsan tri.” E lu fatigite duris naracar to quo eventabis de pos ke Timlin senkoncie falabis de la dorso di Fardo dum la hiera nokto.

Li astonate askoltis, e nulu esis plu astonata kam Timlin ipsa. Lu agitis sua kapo, tamen, plu kam unfoye, ante ke Sonny finis sua naraco.

“Se tu salvis me de la sturmo, Tabor, me dankas tu, ma——”

“Tabor!” l’altri kor-kantis, l’okuli saliante.

“Yes, lu es Sonny Tabor, maxim demandata homo en la Teritorio,” Timlin dicis. Lu harde regardegis la proskriptito. “Ca tua bando—tu dicis ke li volis mortigar me, do tu pafis——”

“Me dicas, ke li ne es mea bando,” Sonny repetis. “Me nultempe antee vidabis irgu de li.”

“To es tre dina,” grunis un de la bando. “Quale tu adportis l’ushero adhike, se ol ne es tua celo-loko?”

“Me hazarde trovis ol, o plu juste, mea kavalo trovis ol.”

La binoklizita homo marchis a la kadavro di Barbo McGaul e regardegis olu.

"Me rikonocas lu," lu dicis. "Ca barbizita kerlo esis un de li, yes ya. La vento kelkete forsuflis sua maskilo kande lu livis la banko, e me vidis lua vizajo."

La du mortintuli e la vundita Curtland esis traserchata, anke Sonny, ma nula pekunio trovesis.

"Quale tu opinionas, Timlin?" la bankero questionis.

"Ilti es la quar viri quin ni demandas—nula dubito pri lo," l'oficiro rezolveme dicis. "Li probable celis la *dinero* raptata." Lu regardis, ne nebenigne, Sonny Tabor. "Sendubite, yunulo, tu salvis mea vivo, hiere nokte. Mea lasta memorajo esas esir en nivo. Pro quo tu ne konfesas? Me facos omno por helpar tu."

La proskriptito sentis la minaco di lakrimi. Il esis plu mizerozo kam dum sua tota vivo. Komprenende ilua juro—la juro di proskriptito—esas tote vana!

L'ironio esis ke Timlin experiencabis omno, e se lu nur esabus koncianta, lu savabus ke Sonny vere dicabis.

L'ushero turnis su vers Curtland, qua sidis sur la pavimento, dorso an la muro, tenante sua vundita shultro.

“Ka Tabor esis en tua bandaco, kerlo?” lu questionis.

Curtland venenatre ridetis, montris sua ratatra denti per mokanta grimaso.

“Ka lu esis? Komprenende lu esis,” lu mentiis. “Lu es nia chefo, ed esis lu qua pafis ta du bankisti en Flag. Ni disputis pri partigar la *dinero* kande lu pafeskis e——”

“Nu, yen la fino!” la bando kor-kantis.

L’ushero shancelante staceskis. “Yes, me supozas, ke ol es la fino,” lu regretoze dicis. “Me sentas nun kapabla voyajar. Ligez amba kaptiti, e strikte atencez la nodi kande tu ligas Tabor, od il ruinigos tua kordi quale il ruinigis mea manoto!”

CHAPITRO VII.

KARCERO.

LA GRUPETO atingis Flagstaff ante dimezo, veninte a sat bona voyeto kelka milii de la dometacho dil banditi ed irinte alonge ol til l'urbo. Sonny sidis sur sua propra kavalo.

Esis belega dio, la cielo esis intense, kristale blua, ed orea suno minacis fuzigar l'amasigita nivo. La Frisco-Somiti, le maxim alta en Arizona, aparis akute cizelita ye la horizonto, du dazlante blanka pinti cirkum qui vagis la lasta nivo-nubi quale kremo quirlita.

Ol esis bonega dio—esar libera. Sonny esis kurioza, kad il lastafoye regardas l'extera lando.

Veninte al urbo, Sonny e la danjerozulo havanta vizelatra vizajo quik duktesis a la karcero—mikra edifico ek briki, mi-subtera, en la sama placo ube esas la korto.

“Ka me povas irgamaniere helpar tu, Tabor?” l’ushero benigne questionis, dum ke la kordi di la proskriptito esis forprenita exter la karcero.

“Nur tale,” Sonny sincere demandis. “Certigez ke Fardo esez bone sorgata, ka yes?”

“Me ya facos lo!” kordiale klamis Timlin. “Me ne oblivias ke me debas mea vivo, dicante poeziale, a ta tua makulizita kavalo! Ka tu vidas ta stablo por lokacebla kavali ibe trans la placo? Me pozos lu on ol e lo maxim bona en Flag ne esos tro bona por lu.”

“Danko, amiko,” la proskriptito ridetis.

Flagro Curtland, pos ke lua vundita shultro esis pansata, pulsesis adinfre alonge l’eskalero dil karcero kun Sonny.

“Ne pozez me en la sama celulo kun Tabor,” lu plendachante pregis. “Me es vundita, e lu batos me.”

“Esez tranquila,” Sonny disestimante dicis, “tu ne valoras la peno.”

“Es nur un celulo; do vi amba iros aden la sama buxo,” grunis Timlin. Lu klefapertis la solida stala pordo dil karcero ed eniris dop sua kaptiti.

Esis streta paseyo, ye un latero esis kajo facita ek pezoza fera stangi de pavimento til

plafono. Timlin klefapertis olua pordo, e pos ke Sonny e Curtland enirabis, klozis e sorgeme klefklozis ol per klefo sur stala ringego.

"Me periodale adportos via repasti," lu promisis, ed ekiris.

Pos ke lu livabis, Sonny exploris sua karcero. La kajo esis equipata per quar fera liteti, o plu juste, tabuli, e du ligna siteli. La pavimento esis ek solida petro, e l'unika fenestro esis en la paseyo, por ke mem ekregardar, certe eskapar per olu, esez neposibla. Olu esis anke fere stangizita.

"Tu ne iros irgaloke, ka ne?" mokante dicis sua kunkaptito havanta maligna vizajo.

Sonny ne respondis. Il luktis kun su por ne desesperar. Il ne esis tala viro quala desesperas, ma il nultempe experiencabis tante senespera stando.

Ilua penso similesis la trauroza, mi-lumizita celulo. Ol esas *un* karcero, semblante, ek qua il nultempe iros—til venas la tempo por marchar al jibeto.

Dineo adportesis; plu tarde, pos semblante dii, supeo. Obskureskis, ma luno aparis e jetis inklinata radii tra la stangizita fenestro en la paseyo.

Sonny fatigesis; il ne dormabis dum du nokti, e malgre ilua peni, savis ke il facile dormeskos. Il jetis su adsur un de la liteti e klozis sua okuli.

Curtland squatis en un angulo, fumagis nekontebla bruna sigareti, e nervoze spektis Sonny, quale se lu timis ke Sonny venjos su kontre lu per donar la batado meritita.

Ante dormeskar, Sonny vidis l'intermitanta brilo dil pinto dil sigareto di Curtland. Lore il eniris dormo profunda e sensonja.

Il vekis pro stranja sento di destranquileso. Il ne savis quante longe il dormabis, ma la luno desaparabis ed esis nur febla sugesto di griza cintilo en la fenestro, ed il komprenis ke balde jorneskos.

Quo vekigabis ilu? Il senbruise jacis, esforcis pensar. Il audabis ke ulu nelaute parolas—il esis certa pri lo, certa ke il ne sonjabis.

E ta voco ne esis la voco di ilua kunkaptito! Ol sonis quale—il forte igis sua cerebro rimemorar—ol sonis quale la voco di Van Aldean!

"Ma to *ne* es posibla!" il pensis.

“Ka tu dicas, ke tu havos du kavali vartanta ye ca latero dil placo?” ulu susuris.

To esis Curtland, sendubite! Sonny rapide rekte sideskis.

“Quik irez, Van,” il audis la siso di Curtland, e Sonny esis certa ke il audas pedpazi irar del fenestro ultre la kajo.

“Ka tu havas vizitanto?” Sonny Tabor klamis——

Il lore povis apene vidar la formo di Curtland. Ye la questiono, la fripono rigideskis. Ma ne respondis. En la tenebro dil kajo il audis ke la homo grincas sua denti.

Divenis plu lumoza, e Sonny staceskis, beis, e regardis tra la stangi dil kajo a la streta koridoro. Ilua okuli streteskis pro la vidajo. Sur la pavimento dil paseyo esis longa e dina bastono havanta kordeto ligita an un extremajo.

“Nu, ka tu vidas sat multo?” mokante dicis la vizelatra bandito.

“Tua amiko evidente adportis donacajo a tu.” Sonny ridetis.

“Donacajo por *tu,* anke, ulmaniere,” la danjerozulo mokachis. “Tu nultempe pendigesos, Tabor, puero.”

“Bona novajo,” Sonny kalme dicis.

“Pro ke *me* havos la plezuro mortigar tu!” grunachis Curtland tra sua salianta denti, ed il pozis un manuo aden sua desbutonizita kamizo ed ektiris Colt-.45.

“Van Aldean,” Sonny dicis sen saltetar, “ne donis to a tu nur por mortigar me.”

“No, me anke eskapos per ol,” oglachis Curtland. “Me mortigos du uceli per un roko. Me quitesos ye tu, e samtempe ekiros. Stacez plu fore,” lu kriis, retroe pazante til la fora extremajo dil kajo ed apuntanta la pektoro di Sonny. “Stacez plu fore, o tu nun mortos!”

“Askoltez, homo, me ne timas ta pafilo,” nelaute dicis Sonny Tabor. “Viro qua balde pendigesos ne timas multa kozi, do rimemorez lo!”

“Tu ne vartos la pendigisto,” maligne joyis la mortiganto havanta ratatra vizajo. “Tu balde esos en tua tombo. E me esos libera—libera, kun mea parto di ta okamil!” Lu rauke ridis. “Kande l’ushero venas por adportar nia dejuno—kande lu apertas ca kajo-pordo—me mortigos lu. Van esos extere kun kavalo por me, e ni iros a Kalifornia! E me mortigos tu, damnez tu, samtempe kam me mortigos l’ushero.”

“Tu ne mortigos l’ushero, homo,” Sonny lente dicis.

"E pro quo ne?" mokis Curtland. "Tam balde kam lu apertos ca pordo per sua klefi ——"

"Tu ne mortigos lu," ferme repetis Sonny, "pro ke me ne permisos tu."

Odio flagris rede en la maligna okuli di Curtland. Il retrotiris la perkutilo di la .45.

"Nu, me mortigos tu nun, damnita——"

"*Bueno,*" dicis la yuna proskriptito. "Facez lo, ma se tu facus lo, tu havus nul eskapo. La sono di ta pafo sonigos l'alarmo—e laute."

"Poltron amiko di oficiri! Reptanta——"

"Me ne amas l'oficiri tam multe kam me odias tu e tua sorto, Curtland!" Sonny klamis, ilua blu okuli flagrante per sturmatra lumi. "Ante ke me vidus tu ocidar l'ushero, me levus la tekto di ca karcero per klamo por helpo, e tu povus pafar ed esez damnita!"

Lore esis tota jorno, ed il vidis ke la vizajo dil danjerozulo konvulsas e tordas su, livida per mixita timo e furio.

"Se tu lon facus—" lu grunachis.

Ma Sonny sekrete movabis vers lu, milimetro pos milimetro, e lore, quale saltanta pumao, il jetis su adsur Curtland, pasis l'intervenanta spaco per un rapida salto!

CHAPITRO VIII.

TIMLIN ADPORTAS DEJUNO.

ILUA ATAKO esis tante subita ke la bandito havanta salianta denti ne havis sat multa tempo por evitar, e Sonny sucesis sizar la karpo di la manuo qua tenis la pafilo. Lore komencis terorinda lukto.

Curtland esis male jenita da sua vundita sinistra shultro, ma lu plue pezis non kilogrami kam Sonny, esis plu alta de un kapo, e tre forta. La du viri luktis per frenezio genitita da desespero.

Paf! Krak! Sonny tenis la karpo di Curtland per sua sinistra manuo, e per la dextra il retroe pulsis la kapo dil mortiginto per du forta frapi de infre.

Kompensante, Curtland hastigis Sonny, nur per pezo e furio, an la stangi dil kajo, samtempe frapante la proskriptito en la

ventro per la pezoza pafilo, ma sen sucesar laxigar la teno di Sonny.

Curtland ne audacis pafar. Lua libereso dependis de ne sonigar l'alarmo, e por certigar ke la pafilo ne explozez, lu movabis sua fingro ek la ponteto, intencis uzar l'armo kom bastono.

"Tu volas haltigar me, ka yes?" lu grunachis. "Mofeto!"

Krak! La dextra pugno di Sonny kurvatre frapis la maligna vizajo di Curtland, ruptante pulsis adinterne la salianta denti dil danjerozulo.

Havante reda bavajo ye la boko, Curtland forte levis sua genuo. Kunligita, li amba karambolis del stangi e falis al pavimento e ruladis.

Curtland luktis quale bestio, e per plu ruzemeso kam bestio. Lu uzis e lua pedi e lua manui. Lu mordis ed arachis, stridis quale rato irgekande lua vundita shultro frapesis, ma obliviis la doloro pro sua dementa furio. Lua boko spumifis reda salivo ye omna respiro.

Anhelante, li furioze frapegis l'una l'altra, lia tremanta muskuli bufis en granda saliaji e strii dum la lukto. Alternante l'unu esas sub l'altru.

Un okulo di Curtland klozesis, e lu hororinde astmatre respiris. La taloni di lua boti angorante batis la pavimento dum ke la harda pugno di Sonny frapis lu sub la kordio.

"Liberigez me, e me—me lasos ke tu venez kun me, Tabor," lu strangulate dicis. "Ni amba—eskapos!"

"Me ne negocias—kun tu, homo," Sonny anhelis.

Itere li turnis su, jiris trans la petra pavimento dil kajo. Curtland sucesis atingar la vizajo di Sonny per sua unglegatra fingri, e lu krabatre plunjis oli aden ilua vango. Lua polexo serchis l'okulo di Sonny. Sonny luktis, ma ne povis liberigar sua kapo. Pos plusa instanto il esos domajita—blindigita.

Per extrem esforco, il sucesis eskapar la terorinda teno, ma facante lo mustis cesar sua teno sur la pafilo-karpo dil danjerozulo.

"*Nun,* damnez tu!" kriachis Curtland, e lu violente frapis la temporo di Sonny per la granda Colt.

La kajo semblis demente jirar. La proskriptito sentis ke ilua forteso ekfluas. Il lastafoye esforcis protektar su, ma itere—cafoye plu forte—la revolvero-tubo frapis ilua kranio.

Kun bruiso quale mil kirko-kloshi, nigreso hastis adsur ilu. Miliono de bunta lumi semblis flagrar avan ilua okuli, lore extingesis, ed omno esis obskura e silencoza.

Sonny nur gradope konscieskis. Adminime un duimo di horo pasabis, nam la frua suno brilis tra la fenestro. Il sternesis sur un de la liteti, lana kovrilo sur ilu.

Curtland evidente pozabis il ibe, por ke l'ushero venante kun la dejuno supozez ke nulo mala eventabis. Sonny vidis ke la fripono apogas su an la pordo dil kajo, la pafilo tusita nevideble sub la kamizo.

Sonny volis saltar ek la liteto, e trovis, ke il ne povas movar. Simile a koshmaro. Il semblis nek dormar nek vigilar.

Il apertis sua boko por ekkriar, ma nula sono venis. Ilua kapo terorinde pulsis, ed il nauzeis. Ilua vizajo esis humida per kolda sudoro.

Lore, adminime, la frapi recevata tote paralizis ilu!

Curtland remarkis ke ilua okuli apertesis, e lu venis vers la liteto, cirkonspekte spektis lua viktimo.

"Ne longatempe," lu mokis. "L'ushero venos ye irga minuto, nun, e me mortigos

lu per mea unesma pafo. Me pafos *tua* kapo per la duesma!”

Sonny esforcis rular al pavimento, ma ilua muskuli refuzis obediar. La celulo semblis acensar e decensar quale baskulilo.

Il ankore esforcis riganar l’uzo di sua gambi e brakii kande il audis briska pazo extere e la klikto di klefo en la seruro dil extera pordo.

“Lu venas!” Curtland subridachis. Lua manuo reptis aden sua flanela kamizo.

De ilua jaco-plaso, Sonny klare vidis omno. Sunlumo-makulo eniris la tenebroza karcero kande la chefa pordo apertesis e l’alta, magra formo di ushero Pat Timlin aparis.

Lu portis granda stana pleto kovrita per pladi sur la palmo dil una manuo, ed en l’altra lu tenis sua klefo-ringego. La saporoz odoro di kafeo flotacis tra la karcero.

“Bon matino, homi,” gaye salutis l’ushero.

Lua sporni tinkletis sempre plu proxime alonge la paseyo. Lu pauzis apud la pordo dil kajo, tastis por la klefo.

“Saluto, Tabor! Ka tu ankore restas en la lito?” lu subridis. “Devas vekar. Me hike havas bonega nutraji por tu—mem plu bona kam la repasto quan tu koquis por me.

Lardo, ovi, paneti, e mielo de la Chiniana restorerio. Es bona manjaji, ka ne?”

Venis klikto kande lu turnis la klefo en la seruro. Itere Sonny esforcis klamar averto, malgre sua savo, ke esas tro tarda.

Lu terorinde esforcis, ed ulo semblis snapar, ed hastoze omna kapableso di Sonny retrovenis. Il trovis su, jus kande Timlin apertis la pordo.

“Atencez, ushero!” il klamis, e saminstante jetis su vers la gambi di Curtland.

Br-r-rang! En la streta spaco dil karcero, la bramo dil .45 di Curtland similesis tondro-stroko!

To esis ekita dal bruiso di frakasata pladi dum ke la stana pleto falis del manuo di Timlin e frapis la petra pavimento. Kafeo plaudis vers la plafono kom bruna “geyser”.

L’oficiro krietis, lua manuo flugis a sua kapo e lu shancelis a sua genui, lore falis adavane adsur sua vizajo, la brakii extensita.

La danjerozulo saltis super la sternita formo e ja esis en la paseyo. Lu jiris e dufoye pafis ye Sonny, ma la proskriptito adinfre falabis. L’unesma kuglo deturnesis frapante un del stangi dil kajo, l’altra ululis nur milimetri super la kapo di Sonny.

Tempo esis precoza segun Curtland, e lu kuris alonge la paseyo. Sonny Tabor tranis la .45 dil ushero ek olua revolveruyo, ma Curtland desparabis tra l'extera pordo ante ke il povis pafar.

"Ka tu es male vundit, ushero?" la proskriptito anhelis, falis a sua genui apud la jemant oficiro.

L'okuli di Timlin apertesis, klozesis, lore larje apertesis e restis tale. Lu esis nur frolita dal kuglo. La kuglo dil mortiganto kelke kaneletizis la kranio, stuporis lu dum instanto. La rapida ago di Sonny Tabor spoliabis la apunto di Curtland.

"Quo—ube——" l'oficiro stuporate klamis, tastis ye la vakua revolveruyo.

"Me havas tua pafilo, e me retenos ol kelkatempe—komprenez?" severe dicis Sonny. "*Me* facos tua laboro kom ushero hodie! E se tu venus kun me, hastez, ante ke ta du krotali eskapos!"

CHAPITRO IX.

FARDO GANAS KUR-KONKURENCO.

YE TA FRUA HORO la stradi dil urbo esis preske vakua. La soni dil pafado en la karcero atraktabis kelka flananti ek la proxima drinkeyo, ma la korto-placo esis vakua kande Sonny Tabor ed ushero Timlin hastis trans ol vers la stablo por lokacebla kavali ye la strad-angulo.

Survoye li vidis kurta videto di du kavalkanti qui foriras per granda rapideso. Un de li esis Curtland, sur granda daimea kavalo, e Sonny konjektis ke l'altru, sur magra kastanea kavalo, esas Van Aldean. Li kavalkabis rekte tra la chefa parto dil urbo e lore iras adsude per maxim rapideso.

Sonny saltis tra la niv-amasi al stablo-pordo, e la longa gambi dil ushero sequis jus dop ilu.

"Adduktez mea makulizita kavalo—quik!" il klamis ye l'ocianta stablisto. "E donez la *duesme* maxim rapida kavalo en l'urbo al ushero!"

"Quo——"

"Hastez!" kurte dicis la proskriptito, e la lakeo, l'okuli saliante pro vidar la granda Colt en la manuo di Sonny, rapideskis!

Lu adduktis Fardo e rufa kavalo forte muskulizita ed havanta gracila gambi.

"Co es la maxim rapida en l'urbo!" anhelis la lakeo.

"Dop Fardo, forsan," dicis Sonny Tabor, qua ja pozis selo sur sua avida kavaleto. "Buklagez tua kareno, ushero—ni hastez!"

"Me devas querar pafilo—" diceskis Timlin.

"Tu ne bezonas ol," severe dicis la proskriptito. "Me havas."

Livante la timigita stablo-lakeo bear dop li, Sonny e l'ushero ocilante acensis lia kavali e plaudis aden la strado. Kolo apud kolo, la makulizita kavalo e la rufa kavalo galopis quale fulmino tra l'urbo adsude.

Tasinse esis kolinatra ruro puntizita per kelka arbori. La voyo hike ed ibe kovresis per nivo, parti esis glaciigita, e kavalkado ne esis facila. La du kavali, tamen, galopis

frenezioze ed atingis ritmoza pazo qua manjis milii.

"Tu devas transdonar ta pafilo, Tabor," l'oficiro anhelis. "Tua kavaleto ne povas egalesar ca rufo."

Li ne plus povis vidar la chasaji, ma lore li itere vidis la banditi—movanta punti, obskur avan la nivo, for avane. La hufi di lia kuranta kavali frapis nubi ek nivo dop li quale fluganta spumo.

"Me kredas ke ni rajuntas!" Timlin klamis. "Tu ne devas sole atakar li, yunulo. Li——"

"Me mustas senkulpigar mea nomo de ta akuzo pri banko-spolio. Me agos kom ushero, tu sequez," Sonny replikis. "La homo kun Curtland es Van Aldean, la quaresma bandito—la homo quan tu opinionis *me* esar. Ilta esis qua kontrabandis la pafilo aden la karcero."

Malgre la spornago di Timlin, e quankam ol kuregis mirakloze, lua rufa kavalo tardeskis dop la gracila ma muskuloza kavaleto dil proskriptito. Unesme non metri dop olu, plu tarde dek-e-ok—lore quaradek.

"Rajuntez li, Fardo mea kara!" Sonny murmuris.

Il esis min kam un milio dop Curtland e Van Aldean, e pos tre kurta tempo ta disto

esis nur un duimo di milio. Fardo rajuntis, kuris alonge la nivoza voyo quale se ol esus kur-agro. Metrope la makulizita kavaleto pluproximeskis.

Br-r-r-rreee! Wir-r-r! Un kuglo, lore plusa kuglo, zumis super la kapo di Sonny.

Il lore esis en porteo. La du banditi, komprenante ke li ne povas devancar il, turnabis sua kavali de la voyo. Li kuris vers rampo puntizita per pini e stumpi, e rapide pafis.

La nivo esis tro profunda ibe por ke li fore irez. Kande lia kavali mispazis e faletis, en nivo preske til lia ventri, la banditi saltis del seli e squatis por celar su.

Sonny anke decensis, komprenis ke viro en selo esas plu bona pafo-skopo kam viro peda. Ed il ne volis ke Fardo esez pafita.

"Ferme stacez, *caballo,* me rivenos o——"

Il rezolveme travadis la niv-amasi, trakis sua chasaji. Li lore esis nur kinadek metri for ilu, celita dop stumpi.

"Venez de ibe, la manui levita, vi amba, o ni hike e nun pafos til la fino!" Sonny klamis a li.

Li respondis per pafado e blasfemanta krii. Kuglo zumis adinter ilua pedi e spricigis nivo adsur ilu.

“Segun via volo, *bandidos!*” la proskriptito kolde dicis, squatis ed ektiris unesmafoye la Colt-.45 dil ushero. Il vidis mikro punto di koloro alonge la bordo di un stumpo—la kamizo-maniko di Van Aldean. Rapide apuntante, il pafis.

Kriacho pro doloro e furio del bandito-chefo montris ke ta unesma pafo ne esis vana. La du danjerozuli restis dop sua stumpi, l’unu nur kelka metri for l’altru. Li ne lore montris su, e Sonny vartis.

E li vartis *ilu*—askoltis por irga sono qua revelos ilua preciza loko. Li ja experiencabis exemplo dil pafo-habileso di Sonny, e li ne intencis riskar su nenecese.

Sonny ne movis dum plura minuti. Lore il prenis poka nivo per la sinistra manuo, rulis ol aden nivo-bulo, e jetis ol vers la kolino-latero. Ol spricizis la stumpo dop qua Van Aldean celas su.

Kun nervoza klamo, la homo havanta tordita nazo saltante staceskis quale marioneto, pafilo frenezioze explozante. E kande lu montris su, la .45 di Sonny bramis.

Yen la fino di Van Aldean! Kun stranja, frostiganta klamo, l’ocidinto alte saltis aden la aero, falis, e rulis alonge la kolino en la nivo, livante karmezina strio dop lu.

"Nun me vokas tua nomo, Curtland," kalme dicis Sonny. "Ka tu ne opinionas ke tu devas itere irar al karcero kun l'ushero, o ka——"

Sequis tensata silenco, lore Curtland preske kriachis:

"Ante lo me vidos tu en inferno! Tu ruptis tua ultima kapsulo, Tabor! Me finigos tu!"

Kun sua pafilo batante terorinde, *rat-a-tat-tat,* lu saltis de sua celo-loko, l'okuli mortigante brilanta.

Ma lu tro haste pafis. Sonny Tabor pafis nur unfoye, presis la destensilo lente e konsiderite. Curtland shancelis, faligis sua pafilo, e spasmatre skrachis sua pektoro. Lore lu falis. Lua lasta tusado finis kom morto-stertoro.

Finesis. Sonny sorgeme regardis lu, lore ejektis la vakua sheli de la fumifanta Colt e turnis su por decensar la kolino.

Il venis justatempe por renkontrar ushero Pat Timlin, qua arivis per sua anhelanta rufa kavalo. Lu decensis e venis a Sonny sur la nivoza kolino-latero.

"Ka tu prenis li amba?" l'oficiro ekkriis.

"Ne granda lukto," Sonny nelaute dicis. "Koyoti ne savas quale luktar, me supozas. Traserchez la poshi di Van Aldean, ushero.

Me konjektas ke lu probable portas la *dinero* del banko."

Timlin genupozis dum instanto apud la kadavro, traserchis la vesti dil bandito. Il staceskis kun triumfo-krio, tenis dika fasko de bilieti, omna de granda valoro. Pos kontir oli, il satisfacate subridis.

"Preske omno hike," lu anuncis.

"*Muy bueno!*" la proskriptito sospiris. "La spolio en Flagstaff es un krimino pri qua me ne es kulpoza, omnakaze."

Li rivenis a la voyo, e Sonny acensis sua makulizita kavaleto.

"Me iras al dezerto, ushero, e plu varma vetero," il ridetis. "Me esperas ke tu ne esez obstinema e ke tu ne esforcez haltigar me. Ka tu rankoras?"

"Ka rankoras?" repetis Timlin kun lenta rideto. "Per Deo, yunulo! Ka plu varma vetero? Hu, ma tu ya varmigis Kokonino!"

"*Adios, amigo!* Restez ek nivo-sturmi," la proskriptito ridis.

"E tu restez for mea stat-distrikto!" klamis l'ushero, dum ke la gracila kavaleto kabris e kuris adavane. "Me es l'ushero, e tu embarasas me! Se me itere kaptus tu——"

Ma Sonny Tabor, irante vers la land-limito, ne povis audar, e lu sempre plu rapide kavalkis. Timlin spektis il til ke il

desaparabis dop fora kolino, lore profunde sospiris e rulis bruna sigareto.

"Tabor salvis mea vivo trifoye," lu murmuris. "Ta kindo ya es *nekustumala* sorto de proskriptito!"

FINO

Post Photo Studio
Orange, Calif.

PAUL S. POWERS
Author of
"Doc Dillahay"
(Macmillan)